

เหล้ารัม

เหล้ารัมเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทกลั่น มีความแรงของแอลกอฮอล์ประมาณ 40 ดีกรี ใช้อ้อยเป็นวัตถุดิบ อาจใช้น้ำอ้อยสด น้ำตาลทรายดิบที่ได้จากอ้อย หรือกากน้ำตาลอ้อยก็ได้ แหล่งผลิตเหล้ารัมที่มีชื่อ คือ แอมบอเมริกากลางและหมู่เกาะในทะเลแคริบเบียน เช่น ประเทศคอสตาริกา, จาร์ไมกา เป็นต้น

ส่วนยีสต์ที่ใช้มี 2 ชนิด เดิมใช้เชื้อ *Shizosaccharomyces pombe* ซึ่งจะให้กลิ่นรสดี ปัจจุบันหันมานิยมใช้เชื้อ *Saccharomyces cerevisiae* แทน ทั้งนี้

โครงการเผยแพร่ความรู้และผลงานทาง

วิชาการผ่านหนังสือพิมพ์

คณะอุตสาหกรรมเกษตร

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เพราะหมักได้เร็ว และให้แอลกอฮอล์สูง เหมาะกับสภาพทางเศรษฐกิจที่ต้องเร็ว และผลิตได้มากในเวลาจำกัด หลังจากที่ยหมักน้ำอ้อยได้แอลกอฮอล์แล้วจึงนำมากลั่น กรณีที่ต้องการเหล้ารัมชนิดหนักหรือค่อนข้างหนัก และสีค่อนข้างเข้มจะใช้วิธีกลั่นครึ่งละหม้อ ให้ได้แอลกอฮอล์ออกมาประมาณ 80 ดีกรี จากนั้นจะทำการเจือจางด้วยน้ำและแต่งสีด้วยสีคาราเมล ส่วนเหล้ารัมชนิดเบาที่ใสไม่มีสี หรือสีเหลืองฟาง มักได้จากการกลั่นตามลำดับส่วนแบบต่อเนื่องมากกว่า จากนั้นปรับดีกรีของแอลกอฮอล์ด้วยน้ำ และแต่งสีให้ได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด.

เทคโนโลยี

การทำขอสปรูกรสจากเศษเหลือของกุ้ง

ในอุตสาหกรรมแปรรูปกุ้งไปเป็นผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อการส่งออก ไม่ว่าจะเป็นการผลิตกุ้งแช่แข็ง หรือกุ้งบรรจุกระป๋องก็ตาม อุตสาหกรรมเหล่านี้มักจะมีของเสียที่ต้องทิ้ง ได้แก่ พวกส่วนเปลือก ส่วนหัวและหางของกุ้ง ซึ่งมีอยู่เป็นปริมาณ 52-68% ที่เอาไปใช้ประโยชน์จริง ๆ คือส่วนเนื้อกุ้งซึ่งมีอยู่เพียง 32-48% เท่านั้น

ส่วนที่เป็นของเสียของกุ้งเหล่านี้ บางส่วนจะนำไปใช้เป็นส่วนผสมของอาหารสัตว์ บางส่วนก็สามารถนำไปสกัดเอาสารโคตินและสารโคไคแอนที่มีประโยชน์ ซึ่งเคยได้กล่าวถึงมาแล้ว นอกจากนั้นของเสียของกุ้งเหล่านี้ โดยเฉพาะส่วนของหัวกุ้งยังสามารถนำกลับมาใช้ทำเป็นผลิตภัณฑ์ขอสปรูกรสกลิ่นกุ้งได้อีกด้วย ซึ่งอาจารย์ของภาควิชาเทคโนโลยีทางอาหาร คณะวิทยาศาสตร์ ก็ได้ทำการวิจัยในเรื่องนี้ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค

ชมรมเทคโนโลยีทางอาหารและชีวภาพ

คณะวิทยาศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทำก็โดยการนำเอาเศษหัวกุ้งที่เหลือจากอุตสาหกรรมการผลิตกุ้งแช่แข็งมาบดละเอียดกับน้ำแล้วสกัดเอาโปรตีนและสารให้กลิ่นจากหัวกุ้ง โดยใช้เอาน้ำขมข่อย จากนั้นกรองเอาน้ำที่สกัดได้จากหัวกุ้งเก็บไว้ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตขอสปรูกรสกลิ่นกุ้ง

นำเอาน้ำสกัดจากหัวกุ้งที่ได้มา แล้วเติมส่วนผสมอื่น ๆ ได้แก่ ขอสปรูกรสหรือซีอิ้วเค็ม น้ำตาลทราย แป้งแปรรูป เกลือแกง สารกันเสีย และสารปรุงแต่งรสอื่น ๆ ลงไปผสมให้เข้ากัน จากนั้นนำไปอุ่นให้ร้อนและคนจนส่วนผสมเย็นสุด แล้วจึงบรรจุลงในขวดที่สะอาด เก็บเอาไว้ใช้ปรุงรสอาหารต่อไป

การทำเอาเศษเหลือทิ้งจากกุ้งมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ นอกจากจะเป็นการช่วยกำจัดของเสียจากวิสาหกิจประมงแล้ว ยังเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับของที่ใช้การไม่ได้แล้วให้สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่.